

Anden søndag efter helligtrekonger 16-01-2022

Salmer

2 Lover den Herre

56 Jesus er navnet mageløst ("Kirken den er et gammelt hus", færøsk)

417 Herre Jesus vi er her

69 Du fødtes på jord

862 Gå i mørket med lyset ("100 salmer")

2. søndag efter helligtrekonger

19-01-2020

Tekstrække: Anden række

Denne hellige lektie skriver profeten Jeremias:

Vort hellige sted er en herligheds trone,

ophøjet fra først af.

Herren er Israels håb,

enhver, der forlader dig, bliver til skamme,

de, som fjerner sig fra dig, skrives i støvet,

for de har forladt Herren, kilden med levende vand.

Helbred mig, Herre, så jeg bliver helbredt,
frels mig, så jeg bliver frelst,
for du er min lovsang.

Jeremias' Bog 17.12-14

* Epistlen skriver apostlen Johannes i sit første brev: Og nu, kære børn, bliv i ham, for at vi kan have frimodighed, når han åbenbares, og ikke skal stå med skam over for ham ved hans genkomst. Når I ved, at han er retfærdig, forstå I, at enhver, som gør retfærdigheden, er født af ham. **Se, hvor stor kærlighed Faderen har vist os, at vi kaldes Guds børn, og vi er det!** Derfor kender verden ikke os, fordi den ikke kender ham. Mine kære, vi er Guds børn nu, og det er endnu ikke åbenbaret, hvad vi skal blive. Vi ved, at når han åbenbares, skal vi blive ligesom han, for vi skal se ham, som han er. Enhver, som har dette håb til ham, renser sig selv, ligesom han er ren.

Første Johannesbrev 2.28-29 ; Første Johannesbrev 3.1-3

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Jesus kom da til en by i Samaria, der hed Sykar, i nærheden af det stykke jord, Jakob gav sin søn Josef. Dér var Jakobs kilden. Træt af vandringen satte Jesus sig så ved kilden; det var ved den sytjette time. En samaritansk kvinde kom for at hente vand. Jesus sagde til hende: **»Giv mig noget at drikke.«** Hans disciple var nemlig gået ind til byen for at købe mad. Den samaritanske kvinde sagde til ham: »Hvordan kan du, en jøde, bede mig, en samaritansk kvinde, om noget at drikke?« – jøder vil nemlig ikke have med samaritanere at gøre. Jesus svarede hende: »Hvis du kendte Guds gave og vidste, hvem det er, der siger til dig: Giv mig noget at drikke, så ville du have bedt ham, og han ville have givet dig **levende vand.**« Kvinden sagde til ham: »Herre, du har ingen spand, og brønden er dyb; hvor får du så levende vand fra? Du er vel ikke større end vor fader Jakob, som gav os brønden og selv drak af den, ligesom hans sønner og hans kvæg?« Jesus svarede hende: »Enhver, som drikker af dette vand, skal **tørste igen.** Men den, der drikker af det vand, jeg vil give ham, skal aldrig i evighed tørste. **Det vand, jeg vil give ham, skal i ham blive en kilde, som vælder med vand til evigt liv.**« Kvinden sagde til ham: »Herre, giv mig det vand, så jeg ikke skal tørste og gå herud og hente vand.« Han sagde til hende: »Gå hen og kald på **din mand,** og kom herud!« Kvinden svarede: »Jeg har ingen mand.« Jesus sagde til hende: »Du har ret, når du siger: Jeg har ingen mand; for du har haft fem mænd, og den, du har nu, er ikke din mand; dér sagde du noget sandt.« Kvinden sagde til ham: »Herre, jeg ser, at du er en profet. Vore fædre har tilbedt Gud på dette bjerg, men I siger, at stedet, hvor man skal tilbede ham, er i Jerusalem.« Jesus sagde til hende: »Tro mig, kvinde, der kommer en time, da det hverken er på dette bjerg eller i Jerusalem, I skal **tilbede Faderen.** I tilbeder det, I ikke kender; vi tilbeder det, vi kender, for frelsen kommer fra jøderne. Men der kommer en time, ja, den er nu, da de sande tilbedere skal tilbede Faderen **i ånd og sandhed.** For det er sådanne tilbedere, Faderen vil have. Gud er ånd, og de, som tilbeder ham, skal tilbede **i ånd og sandhed.**« Kvinden sagde til ham: »Jeg ved, at Messias skal komme« – det vil

sige Kristus; »når han kommer, vil han fortælle os alt.« Jesus sagde til hende: »Det er mig, den der taler til dig.«

[Johannesevangeliet 4.5-26](#)

Prædiken

Som I måske nok ved, så har vi præster været i Israel i begyndelsen af oktober. Det var en usædvanlig oplevelse, der på denne tur fik en særlig dimension: Landet Israel var tømt for turister – vi havde ofte den fornemmelse, at vi var de eneste turister i Israel. Det skyldtes naturligvis coronarestriktioner:

Individuelle turister kunne slet ikke få lov til at rejse i landet. Og grupper kunne kun få indrejsetilladelse med stort besvær (ekstra tests) – det specielle ved os præster fra Midtjylland var så, at vi påtog os dette besvær: PCRtest før afrejse, PCRtest ved ankomst til Ben-Gurion-lufthavnen og PCRtest under opholdet (israelsk sundhedspersonale ankom på vores hotel i Nazareth og foretog testen i hotellets lounge).

Dertil kom en blodprøve i lufthavnen; man ville sikre sig at vi overhovedet havde virksom

vaccine i kroppen. Coronapas var i sig selv ikke nok.

Men: vi havde til gengæld det hele for os selv – **Bebudelseskirken** i Nazareth, hvor Maria fik at vide, at hun skulle føde Himlens Kongesøn ("HER blev ordet kød" stod der på et skilt, ikke blot "og ordet blev kød"), **Fødselskirken** i Betlehem, bygget ovenpå den hule, hvor Jesus blev født, **Hyrdernes Mark**, hvor englekoret meddelte hyrderne, at en frelser var født, **Jordanfloden**, hvor Jesus blev døbt (den er ikke bredere end Brande å), **Getsemane** have, hvor Jesus sagde "ske din vilje, ikke min vilje", Gravkirken, bygget på det sted, hvor han blev begravet og senere opstod fra, **Via Dolorosa** i Jerusalem, hvorpå Jesus bar sit kors, **Kulildskirken** ved Genesaret sø, hvor den opstandne Jesus modtog sine desillusionerede disciple, mens han grillede fisk over kul, **Hanegalskirken**, bygget på det sted, hvor Peter svigtede Jesus, **Saligprisningernes Bjerg**, hvor Jesus

holdt sin Bjergprædiken og sagde sit ”I er verdens lys”!

Alle disse steder, der normalt er pakket ufremkommeligt med turister, var halvtomme eller for det meste heltomme! Virkelig mennesketomme!

Det virkede ofte som om, at alle disse steder, hvor Jesus gjorde sig gældende og som er sat op for turisterne (de kristne pilgrimme, om I vil), simpelthen var blevet forladt.

Jesusturismen holdt en gevaldig pause på Jesusstederne. Der findes halvanden milliarder kristne. Der var kun godt 20 blegfede præster fra Midtjylland til stede i disse oktoberdage.

Men altså: Jesusturismen! Den går tilbage til omkring 380, hvor en from kvinde ved navn EGERIA lavede den første rejsebeskrivelse (itinerarium) over Jesusstederne. Under korstogene i middelalderen må man sige, at den fik en opblomstring. Og så sent som i det

20.århundrede lod den katolske kirke oprette en række kirker og kapeller på stederne. Som supplement til de endnu ældre kirker – de ortodokse kirker – der i forvejen var indrettet.

Pointen er, at man ikke ved helt præcist, hvor begivenhederne fandt sted. Hyrderens mark findes f.eks. i tre versioner. Og der, hvor Jesus blev korfæstet og opstod findes i to versioner, Gravkirken og Gordonshave. Og Getsemane have har de forskellige kirker hver deres lille jordlod af.

Når jeg kom hjem på hotelværelset havde jeg brug for at finde hvile for denne forvirring, der ikke just fordybede min andagt.

Jeg slog da op på netop det evangelium, som vi har hørt i dag, for at falde til ro - Johannes kap. 4: Jesus møde med den samaritanske kvinde ved brønden i Sykar.

Dette møde gør tre forhold gældende for os:

1. I Jesus ord:

»Tro mig, kvinde, der kommer en time, da det hverken er på dette bjerg eller i Jerusalem, I skal **tilbede Faderen**....Men der kommer en time, ja, den er nu, da de sande tilbedere skal tilbede Faderen **i ånd og sandhed**”.

Helligstederne er afskaffet af Jesus selv. Gudskelov kan han tilbedes alle steder i ånd og sandhed. Alle steder er hellige, når Jesus tilbedes. Hans Ord er det hellige sted. Der, hvor de lyder. Der hvor de høres. Religionernes tid er egtl. forbi, for i Jesus har hele guddomsfylden endegyldigt taget bolig. Lyt til ham, så er Gud hos dig. Bed i hans navn, så er Guds ånd med dig. Giv alt hans videre, så har du nået dit mål.

2. Mødet med kvinden:

Gud er en Gud, der ser os. Jesus kender kvinden og hendes historie ud og ind. Han kender hende bedre, end hun kender

sig selv. Han ved altså alt om os, men han bruger ikke sin viden mod os.

3. Jesus ord om vand – og vand:

”Det vand, jeg vil give ham, skal i ham blive en kilde, som vælter med vand til evigt liv.«

Jesus taler i billeder om *det levende vand*, vandet som en kilde til det evige liv. Alt det liflige ved vandet ses som et billede på det strømmende, ustoppelige og vedholdende ved Gud, det rensende og læskende, som aldrig hører op. Der er mere, hvor det kommer fra.

Vi slipper op, vores mod, vores håb, vores kræfter, men Gud slipper ikke op.

Og med disse ord faldt jeg i søvn på hotellet i Jerusalem.